

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ስምንት

ሂደት

Jeff Pippenger

2023-12-03

በይሁዳ ንጉሥ በኢዮአቄም ንግሥና ሦስተኛው ዓመት፣ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ወደ ኢየሩሳሌም መጥቶ ከበባት። ጌታም የይሁዳን ንጉሥ ኢዮአቄምን፣ ከእግዚአብሔርም ቤት ዕቃዎች ከፊሉን በእጁ አሳልፎ ሰጠው፤ እርሱም ወደ ሺናር ምድር ወደ አምላኩ ቤት ወሰዳቸው። ዕቃዎቹንም ወደ አምላኩ መዝገብ ቤት አገባቸው። ዳንኤል 1፡1-2።

የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት አንድ መጽሐፍ ናቸው፤ በዳንኤል መጽሐፍ የተወከሉትም እነዚያው ትንቢታዊ መስመሮች በራእይ መጽሐፍ ውስጥ እንደ ቀጣይ ይወሰዳሉ። የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ ጥቂት በፊት የሚፈታ የመጨረሻውን ትንቢታዊ መልእክት ይወክላል።

ከራእይ መጽሐፍ በቀድሞ ዘመን በትክክል የተረዱ ነገር ግን በልማድና በባህል የታተሙ እውነቶች አሁንም እውነት ናቸው፤ ዛሬም እነዚያ እውነቶች በይሁዳ ነገድ አንበሳ እንደ ገና እየተፈቱ ናቸው። እነዚህም እውነቶች አሁን ፍጹም ፍጻሜያቸውን እየገለጡ ናቸው።

ቀድሞ ከዳንኤል መጽሐፍ በትክክል የተረዱ ነገር ግን በልማድና በባህል የታተሙ እውነቶች አሁንም እውነት ናቸው፤ ዛሬም በይሁዳ ነገድ አንበሳ ዳግመኛ እየተፈቱ ነው። እነዚህም እውነቶች አሁን ፍጹም ፍጻሜያቸውን እየገለጡ ናቸው።

ዳንኤል እንዲሁ የኢየሱስ ክርስቶስን መገለጥ ከሚወክሉት ሁለቱ መጻሕፍት የመጀመሪያው ብቻ ነው።

የአቄም በማሻሻያ እንቅስቃሴ ውስጥ ያለው የመጀመሪያው መልእክት ኃይል መቀበሉን የሚወክል ምልክት ነው። እርሱ ደግሞ የቃል ኪዳን ምልክት ነው፤ ምክንያቱም የስም መለወጥ በትንቢታዊ መንገድ የቃል ኪዳን ግንኙነት መጀመሩን ያመለክታል። እግዚአብሔር ከዚህ በፊት የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ አልነበሩም ከነበሩ ሕዝብ ጋር የሚገባው የቃል ኪዳን ግንኙነት በመጀመሪያው መልእክት ኃይል መቀበል ጊዜ ይጀምራል።

ቀድሞ ሕዝብ ያልነበራችሁ እናንተ፣ አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ናችሁ፤ ምሕረትን ያላገኛችሁ እናንተ፣ አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል። 1 ጴጥሮስ 2:10።

ስም መለወጥ የቃል ኪዳናዊ ግንኙነትን እንደሚወክል ምልክት በአብራም ስም ወደ አብርሃም መቀየር፣ የሣራይ ስም ወደ ሣራ፣ የዖዕቆብ ስም ወደ እስራኤል፣ የሳኦልም ወደ ጳውሎስ መቀየር ተመስርቶ ተገልጦአል። ለዚህ ምልክት ሌሎችም ምስክሮች አሉ፤ ነገር ግን በዳንኤል ምዕራፍ አንድ የዳንኤል ስም ወደ ብልጣሶር ተለወጠ፣ የሐናንያም ስም ወደ ሰድራክ፣ የሚሳኤልም ወደ ሜሳቅ፣ የአዛርያም ወደ አቤድናጎ ተለወጠ።

ጌታ ከአንድ ሕዝብ ጋር የቃል ኪዳን ግንኙነት ሲገባ፣ በተመሳሳይ ጊዜ ከቀድሞ የቃል ኪዳን ሕዝብ እየለፈ ነው። ኢዮአቄም እየተለፈ ያለውን የቃል ኪዳን ሕዝብ ይወክላል፤ ዳንኤል፣ ሐናንያ፣ ሚሳኤልና አዛርያ ደግሞ በዚያን ጊዜ እየተመረጡ ያለውን የቃል ኪዳን ሕዝብ ይወክላሉ። ሰዎች ወደ ቃል ኪዳን ግንኙነት ሲገቡ፣ የቃል ኪዳንን ውሎች ይጠብቁ እንደሆነ ከዚያ በኋላ ይፈተናሉ። ፈተናው በመብላት ድርጊት ይወከላል።

አዳምና ሔዋን በመብላት ተግባር ፈተናውን ወደቁ፤ እግዚአብሔርም መጀመሪያ ከተመረጡ ሕዝብ ጋር ቃል ኪዳን ሲገባ፣ ግንኙነቱን በመና በመፈተን ጀመረው። የቀድሞቱ እስራኤል በመጨረሻ ያንን ፈተና ወደቁ፤

ነገር ግን በዚህ ማድረጋቸው፣ የቃል ኪዳን ፈተና አንድ ጊዜ ብቻ የሚሆን ፈተና ሳይሆን የፈተና ሂደት መሆኑን የሚያሳይ የመጀመሪያውን ማጣቀሻና የመጀመሪያውን ምስክርነት ሰጡ። እስከ አሥረኛው ፈተና ሲደርሱ፣ በሚቀጥሉት አርባ ዓመታት በምድረ በዳ እንዲሞቱ ተፈረደባቸው። ከዚያም እግዚአብሔር ከኢየሱስና ከካሌብ ጋር ቃል ኪዳን ገባ፤ እንዲሁም ጌታ ከተመረጠ ሕዝብ ጋር ቃል ኪዳን ሲገባ፣ በተመሳሳይ ጊዜ ከቀድሞ የቃል ኪዳን ሕዝብ እየተሻገረ መሆኑን ምስክርነት ሰጡ። በቀድሞቱ እስራኤል መጨረሻ፣ እርሱም ደግሞ የመንፈሳዊቱ እስራኤል መጀመሪያ በነበረበት ጊዜ፣ ለቀድሞቱ እስራኤል የመጨረሻው የፈተና ሂደት ለመንፈሳዊቱ እስራኤል የመጀመሪያው የፈተና ሂደት ሆነ፤ እርሱም እንደ የሰማይ እንጀራ ተወክሎ ቀረበ። ይህም በመጀመሪያው የቃል ኪዳን የፈተና ሂደት ውስጥ በመና አስቀድሞ ተምሳሌት ሆኖ ነበር።

በዚያ የፈተና ሂደት፣ ይህም የመጀመሪያውና የመጨረሻው የፈተና ሂደት ሆኖ ሳለ፣ ኢየሱስ የሰማያዊውን እንጀራ ፈተና ገለጠ፤ የኪዳን ሕዝቡ የሆኑት ሥጋውን ሊበሉ ደሙንም ሊጠጡ እንደሚገባቸው በተናገረ ጊዜ። በአገልግሎቱ ውስጥ ከሌላው ማንኛውም ጊዜ ይልቅ በዚያ አቀራረብ የበለጠ ደቀ መዛሙርትን አጣ። በአገልግሎቱ ውስጥ ያ ክርክር የኪዳንን የፈተና ሂደት ምሳሌ ከፍተኛ ነጥብ ነበር፤ እህት ዋይትም በዚህ ክስተት ላይ በDesire of Ages ውስጥ በሰፊው ትናገራለች። በዚያም የምዕራፍ ርእስ "The Crisis in Galilee" ነው። ገሊላ የሚለው ስም "መገጣጠሚያ" ወይም "የመታጠፊያ ነጥብ" ማለት ነው፤ በዚያም ምዕራፍ ውስጥ እሷ ደቀ መዛሙርቱ ከእርሱ ለምን እንደ ተመለሱ ትገልጣለች። ሥጋውን መብላትና ደሙን መጠጣት የሚጠይቀውን ምስክርነቱን በትክክለኛው ትንቢታዊ ዘዴ ለመፈጸም እምቢ አሉ። እሷ ደግሞ ሰይጣን በጥንታዊቷ እስራኤል መጽሐፍ ቅዱሳዊ አስተዋይነት ውስጥ ያስረገጣቸውን የትንቢታዊ ጽንሰ ሐሳቦች ልማዶችና ወገኖች እንደ ያዙ ገለጠች። እነዚያ የተሳሳቱ ግንዛቤዎች ቃላቱን በመንፈሳዊ ፋንታ በቃል በቃል እንዲተገብሩ ለእነርሱ እንደ መሰላቸው ምክንያት ሰጥተዋቸው ነበር። እሷ ደግሞ በዮሐንስ ስድስተኛ ምዕራፍ (ዮሐንስ 6:66) የተገለጹት፣ ከኢየሱስ "የተመለሱ" (ገሊላ) ሰዎች ከዚያ በኋላ ከእርሱ ጋር ፈጽሞ እንዳልሄዱ ደግሞ ትጠቁማለች።

እንደ የጥንታዊቱ እስራኤል የመጨረሻው የቃል ኪዳን የፈተና ሂደት እንደነበረው ሁሉ፣ እንዲሁም በመጀመሪያው የቃል ኪዳን የፈተና ሂደት ውስጥ እናገኛለን፤ እግዚአብሔር ከተመረጠ ሕዝብ ጋር ወደ ቃል ኪዳን ግንኙነት በሚገባበት ጊዜ፣ በዚያው ጊዜ ደግሞ የቀድሞውን የቃል ኪዳን ሕዝብ እየተወ ነው። እንዲሁም እነዚያን ሕዝቦች በአንድ ብቻ ፈተና ሳይሆን በፈተና ሂደት እንደሚፈትናቸው እናገኛለን። ደግሞም የፈተናው ሂደት ሊበላ በሚገባ ነገር እንደሚወከል እናያለን። እንዲሁም ምግብ የእግዚአብሔርን ቃል እንደሚወክል፣ ፈተናውም ከሁለት ዓይነት ምግቦች መካከል የትኛውን እንደምንበላ የምርጫ ጉዳይ እንደሚያካትት እናገኛለን። እግዚአብሔር እንድንበላ ከተናገረን ዛፎች ሁሉ እንበላለን? ወይስ ከመብላት ከተከለከልንበት ዛፍ እንበላለን? እንዲሁም ምን እንደምንበላ የምንወስነው ምርጫ፣ የቀረበውን ምግብ እንዴት እንደምንበላው የሚመለከት ፈተናን ደግሞ እንደሚያካትት እናገኛለን።

በመንፈሳዊ እስራኤል መጨረሻ፣ በሚለራዊት እንቅስቃሴ ዘመን፣ የመጀመሪያው መልእክት በ1840 አገስት 11 ኃይል ተሞልቶ ቀረበ። ኢዮአቄም በዚያ ጊዜ ወደ ባቢሎን ተወስደው ልጆቹ እንዲሆኑ የሚጻጸቡትን ፕሮቴስታንቶች ይወክላል። ራእይ 10 ያለው መልእክ ወርዶ በእጁ የተከፈተ ትንሽ መጽሐፍ በያዘ ጊዜ፣ ፈተና ተጋፈጡ። እንደ ኢዮአቄም ከናቡከደነፆር ጥያቄዎች ላይ እንደ ተዓመፀ እና ከዚያም በኋላ ወደ ምርኮ እንደ ተወሰደ፣ ፕሮቴስታንቶቹም ከጨለማው ዘመን ይዘውት በመጡት ልማዶችና ባህሎች ምክንያት በመልአኩ እጅ ያለውን ምግብ መብላት እምቢ አሉ።

እስከ 1844 ዓ.ም. የጸደይ ወቅት ድረስ፣ የፈተናው ሂደት ለዮአቄምና ለፕሮቴስታንቶች "የመዘሪያ ነጥብ" ላይ ደርሶ ነበር፤ እንዲሁም በመንፈሳዊ እስራኤል የመጀመሪያው የፈተና ሂደት ውስጥ እንደሆነው ሁሉ፣ እነርሱም "ተመለሱ" ከዚያም በኋላ ከኢየሱስ ጋር አልተጓዙም። በዚያ ታሪክ ዳንኤል፣ ሐናንያ፣ ሚሳኤልና አዛርያ ሚላራውያንን ይወክላሉ፤ እነርሱም በአፋቸው ጣፋጭ የሆነውን ነገር ግን በሆዳቸው መራራ

የሆነውን ትንሹን መጽሐፍ ለመብላት መረጡ።

አዳምንና ሔዋንን ካካተትን፣ ፈተናው በመብላት ተግባር እንደሚወከል የሚያሳዩ አራት ታዋቂ ምስክሮች አሉ። የመጀመሪያውን የመጨረሻውን አሻራ የተሸከሙ ብዙ ትንቢታዊ ምስክሮችም አሉ። የመና ፈተና ምስክርነት የመጀመሪያ ምስክር ሲሆን፣ የሰማይ እንጀራ ፈተና ደግሞ ለመንፈሳዊቱ እስራኤል የመጀመሪያ ፈተና መሆኑን ሲያመለክት፣ በተመሳሳይም ለጥንታዊቱ እስራኤል የመጨረሻ ምስክር ነው። የትንሹ መጽሐፍ ፈተና ሁለቱም የመጀመሪያና የመጨረሻ ነው። እርሱ የመንፈሳዊቱ እስራኤል እንደ በረሃው ቤተ ክርስቲያን መባዘን መጨረሻ ሲሆን፣ እንዲሁም የእግዚአብሔር የመጨረሻ ስም የተሰጣቸው ሕዝብ እንዲሆኑ ከተመረጡት መካከል መጀመሪያው ነው። ሚሊውድን እውነተኛው የፕሮቴስታንቲዝም ቀንድ ተብለው ሊለዩ የሚገባቸው የእግዚአብሔር ስም የተሰጣቸው ሕዝብ መጀመሪያ ነበሩ። የመጀመሪያው መልእክት ኃይል ሲሰጠው የሚጀምረውን የፈተና ሂደት የሚመሰክሩ ብዙ ምስክሮች አሉ።

በእነዚያ የፈተና ሂደቶች ውስጥ፣ ከሞላ ጎደል ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ የሚመለሱበት “የመታጠፊያ ነጥብ” ይደርሳል። በኢያሱና በካሌብ ምስክርነት ጊዜ፣ እስራኤል ሁሉ ተመልሶ ወደ ግብፅ ለመመለስ ፈለገ። በገሊላ ያለችው ቤተ ክርስቲያን ውስጥም፣ አብዛኞቹ ደቀ መዛሙርት ተመለሱ። ኢየሱስ አልፋና አሜጋ ስለሆነ፣ በፈተናው ሂደት መጨረሻ የሚወከለው “የመታጠፊያ ነጥብ” በፈተናው ሂደት መጀመሪያ ላይም ተምሳሌታዊ መግለጫ ያገኛል። ለጥንታዊቱ እስራኤል መና ለመጀመሪያ ጊዜ በተሰጠ ጊዜ፣ ወዲያውኑ ከመመሪያው የተመለሱ አንዳንዶች ነበሩ። በክርስቶስ ጥምቀትም፣ እርሱ ተመልሶ ወደ ምድረ በዳ ሄደ። ሲስተር ዋይት የመታጠፊያ ነጥብን ምልክት እጅግ መረጃ ሰጪ በሆነ መንገድ ትጠቀማለች።

“በአሕዛብና በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ መለወጫ ነጥቦች የሆኑ ዘመናት አሉ። በእግዚአብሔር አምላካዊ አስተዳደር፣ እነዚህ የተለያዩ ቀውሶች በሚደርሱበት ጊዜ ለዚያ ዘመን የሚሆን ብርሃን ይሰጣል። እርሱ ከተቀበለ፣ መንፈሳዊ እድገት ይኖራል፤ እርሱ ከተጣለ ግን፣ መንፈሳዊ ውድቀትና ሙሉ ጥፋት ይከተላሉ። ጌታ በቃሉ ውስጥ የወንጌልን ጥቃት የሚያደርግ ሥራ በቀድሞ እንዴት እንደተካሄደና ወደፊትም እስከ መጨረሻው ግጭት ድረስ እንዴት እንደሚካሄድ ገልጦልናል፤ በዚያም ጊዜ ሰይጣናዊ ኃይሎች የመጨረሻቸውን አስደናቂ እንቅስቃሴ ያደርጋሉ። ከዚያ ቃል የምንረዳው፣ በመልካምና በክፋ መካከል—በጨለማ አለቃ በሆነው በሰይጣንና በሕይወት አለቃ በሆነው በክርስቶስ መካከል—የሚካሄደውን የመጨረሻ ታላቅ ግጭት የሚያስገቡ ኃይሎች አሁን በሥራ ላይ መሆናቸውን ነው። ነገር ግን እግዚአብሔርን ለሚወዱና ለሚፈሩ ሰዎች የሚመጣው ድል፣ ዙፋኑ በሰማያት እንደ ተመሠረተ እርግጥ ነው።” Bible Echo, August 26, 1895.

መና ለጥንታዊቷ እስራኤል በመጀመሪያ ጊዜ በተሰጠች ጊዜ፣ ለዚያ ታሪክ የሚሆን ብርሃን ተሰጠ። በክርስቶስ ጥምቀትም ለዚያ ታሪክ የሚሆን ብርሃን ተሰጠ። እ.ኤ.አ. ነሐሴ 11 ቀን 1840 ለዚያ ታሪክ የሚሆን ብርሃን ተሰጠ። እያንዳንዱ ከእነዚህ የመለወጫ ነጥቦች በኋላ፣ በመጨረሻ በሌላ የመለወጫ ነጥብ የሚያበቃ የፈተና ሂደት ጅምሬ ይመለከታል፤ በዚያም የቀድሞው የቃል ኪዳን ሕዝብ ፊቱን ያዘራል እና ከክርስቶስ ጋር ዳግመኛ አይሄድም።

እነዚህ የተለያዩ የፈተና ሂደቶች ለቀድሞው የቃል ኪዳን ሕዝብም ሆነ ለአዲሱ የቃል ኪዳን ሕዝብ የፈተና ሂደትን ስለሚወክሉ፣ ለፈተናው ሂደት ሁለት መደምደሚያዎች አሉ። ስለዚህ የፈተናው ሂደት መደምደሚያ፣ ማለትም በሚለራይት ታሪክ ውስጥ ለፕሮቴስታንቶች የመጨረሻው የመለወጫ ነጥብ፣ 1844 የጻደይ ወቅት ነበር። የፈተናው ሂደት መደምደሚያ (በ1844 መኸር)፣ ወይም ለሚለራይቶቹ ራሳቸው የመለወጫ ነጥብ፣ ለቀድሞው የእግዚአብሔር ሕዝብ ከነበረው የመለወጫ ነጥብ በኋላ መጣ።

በክርስቶስ ታሪክ ውስጥ፣ የፈተናው ሂደት በቤተ መቅደሱን ሁለት ጊዜ በማንጻቱ ይገለጻል፤ አንድ ጊዜ በአገልግሎቱ መጀመሪያ፣ ከዚያም ደግሞ በአገልግሎቱ መጨረሻ።

“ኢየሱስ የሕዝብ ፊት አገልግሎቱን ሲጀምር፣ ቤተ መቅደሱን ከቅዱስነቱን ከሚያረክስ ስድብ አነጻው። ከአገልግሎቱ የመጨረሻ ተግባራት መካከል አንዱም ቤተ መቅደሱን ለሁለተኛ ጊዜ ማንጻቱ ነበር። እንዲሁም ዓለምን ለማስጠንቀቅ በሚከናወነው የመጨረሻ ሥራ ውስጥ፣ ለቤተ ክርስቲያናት ሁለት የተለዩ ጥሪዎች ይቀርባሉ። የሁለተኛው መልአክ መልአክት፣ ‘ባቢሎን ወደቀች፣ ወደቀች፣ ያች ታላቂቱ ከተማ፣ ከዝሙቷ ቍጣ ወይን ለአሕዛብ ሁሉ አጠጥታለችና’ (ራእይ 14:8) ይላል። በሦስተኛውም መልአክ መልአክት ታላቅ ጩኸት ውስጥ፣ ከሰማይ የሚናገር ድምፅ፣ ‘ሕዝቤ ሆይ፣ በኃጢአት እንዳትካፈሉ፣ ከመቅሰፍቶቻችን እንዳትቀበሉ፣ ከእርስዎ ውጡ፤ ኃጢአቶቻችን እስከ ሰማይ ድረስ ደርሰዋልና፣ እግዚአብሔርም ዓመፃዎቻችን አስቦአል’ (ራእይ 18:4, 5) ሲል ይሰማል።” Selected Messages, መጽሐፍ 2, 118.

የክርስቶስ ሁለቱ የመቅደስ ማንጻቶች የፈተና ሂደት በትንቢት መንፈስ ጽሑፎች ውስጥ ከሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ጋር የተስማማ ነው።

“ኢየሱስ ቤተ መቅደሱን ከዓለም ገዢዎችና ሻጮች በማንጻት፣ ልብን ከኃጢአት እድፍ ለማንጻት የመጣውን ተልእኮውን አስታወቀ፤ ይህም ነፍስን የሚያበላሹ ምድራዊ ምቹዎችን፣ ራስ ወዳድ ፍትወቶችን፣ ክፉ ልማዶችን ከልብ ለማስወገድ ነው። ሚልክያስ 3:1-3 ተጠቅሷል።” The Desire of Ages, 161.

መንጻት የእግዚአብሔር ሕዝብ በብዙ የትንቢት መስመሮች ጋር ደጋግሞ የሚገለጽ የፈተና ሂደትን ይወክላል። ከአዳምና ከሔዋን ጀምሮ እስከ ሚሊራይት ታሪክ ድረስ ያለ እያንዳንዱ ማጣቀሻ የመቶ አርባ አራት ሺህን መንጻት ይወክላል።

«በዚህ ምድር ታሪክ የመጨረሻ ዘመናት፣ እግዚአብሔር ከትእዛዙን ከሚጠብቁ ሕዝቡ ጋር ያደረገው ኪዳን እንደ ገና ሊታደስ ነው።» Review and Herald, February 26, 1914.

የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች የመንጻት ሂደት፣ የሰው ልጅ የምሕረት ጊዜ ከመዘጋቱ በፊት የሚፈታውን የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ በአንድነት የሚወክሉት ከሁለቱ መጻሕፍት መካከል በመጀመሪያ የሚገኘው በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለው የመጀመሪያው ማጣቀሻ ነው። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች የመንጻት ሂደት ደግሞ እንደ ማኅተም ሂደት ተወክሎ ይቀርባል። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች የመንጻትና የማኅተም ሂደት የመጀመሪያው መልአክት በሴፕቴምበር 11, 2001 በጀመረ ጊዜ፣ ለቤተ ክርስቲያንም ለዓለምም የመለወጫ ነጥብ ሆነ። በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት፣ በክብሩ ዓለምን የሚያበራው መልአክ ከዚያ ደረሰ። ሆኖም በራእይ አሥራ ስምንት ውስጥ መልአኩ በእጁ ለመብላት የሚሆን ነገር እንዳለው አልተወከለም—ነገር ግን እርሱ በዚያ አለ። ትንሹ መጽሐፍ በዚያ አለ። “በመስመር ላይ መስመር” ተብሎ በነቢዩ ኢሳይያስ የተወከለውን ሥርዓተ-ዘዴ ለመብላት የሚመርጡ ሰዎች ይህን በቀላሉ ሊለዩት ይችላሉ።

“መስመር በመስመር” በማኖር የምናስተውለው ክርስቶስ በሴፕቴምበር 11, 2001 በወረደ ጊዜ፣ “ማና”፣ “የሰማይ እንጀራ” እና “ትንሹ መጽሐፍ” ተብሎ የተወከለ አንድ “ትንሽ መጽሐፍ” ደግሞ እንደነበረው ነው። ነገር ግን በሴፕቴምበር 11, 2001፣ በዮአቄም የተወከሉት የቀድሞ የተመረጡ ሕዝቦች የአድቮንቲዥምን ልማዶችና ባህሎች አጥብቀው ለመያዝ መረጡ፣ ከዚያም በእሑድ ሕግ ሙሉ የሚሆነውን ወደ ባቢሎን ምርኮ የሚወስዳቸውን ጉዞ ጀመሩ።

“እኔ ኒው ዮርክ በትልቅ የባሕር ማዕበል እንዲጠረግ እንደሚሆን ተናግሯልሁ የሚለው ቃል አሁን እየመጣ ነው? ይህን ነገር እኔ ፈጽሞ አልተናገርሁም። እኔ በዚያ ቦታ ታላላቅ ሕንፃዎች ደረጃ በደረጃ ሲገነቡ ሳይ እንዲህ አልሁ፡- ‘ጌታ ምድርን በእጅጉ ሊያናውጥ በሚነሣበት ጊዜ እንዴት ያሉ አስፈሪ ትዕይንቶች ይከናወናሉ! በዚያን ጊዜም የራእይ 18:1-3 ቃላት ይፈጸማሉ።’ የራእይ መጽሐፍ አሥራ

ስምንተኛው ምዕራፍ ሁሉ በምድር ላይ ሊመጣ ስላለው ነገር ማስጠንቀቂያ ነው። ነገር ግን በተለይ በኒው ዮርክ ላይ ስለሚመጣው ነገር የተሰጠኝ ብርሃን የለኝም፤ ነገር ግን አንድ ቀን በዚያ ያሉት ታላላቅ ሕንፃዎች በእግዚአብሔር ኃይል መዘርና መገልበጥ እንደሚጣሉ አውቃለሁ። ከተሰጠኝ ብርሃን መሠረት ጥፋት በዓለም ውስጥ እንዳለ አውቃለሁ። ከጌታ አንድ ቃል፣ ከእርሱም ከታላቅ ኃይሉ አንድ ንክኪ፣ እነዚህ ግዙፍ ሕንፃዎች ይወድቃሉ። እኛ ልናስበው የማንችለው እጅግ አስፈሪነት ያላቸው ትዕይንቶች ይከናወናሉ።” Review and Herald, July 5, 1906.

ሰኔ 11 ቀን 2001 ዓ.ም. በ«የእግዚአብሔር ኃይል መመለስና መገልበጥ» «የኒው ዮርክ» «ታላላቅ ሕንፃዎች» «በታች በተጣሉ ጊዜ»፣ በራእይ አሥራ ስምንት ያለው መልአክ ብርሃን ምድርን ሁሉ ሞላ፤ ምክንያቱም በራእይ አሥራ ሦስት ያለው የምድር አውሬ ታሪክ ውስጥ የመቀየሪያ ነጥብ ደርሶ ነበርና።

“በአሕዛብና በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ የመለወጫ ነጥቦች የሚሆኑ ዘመናት አሉ። በእግዚአብሔር መለኮታዊ አሰራር፣ እነዚህ የተለያዩ ቀውሶች በሚደርሱበት ጊዜ፣ ለዚያ ዘመን የሚሆን ብርሃን ይሰጣል። ይህ ብርሃን ከተቀበለ፣ መንፈሳዊ እድገት ይከተላል፤ ከተጣለ ግን፣ መንፈሳዊ ውድቀትና መርከብ ሰበር ይከተላሉ።” Bible Echo, August 26, 1895.

መገለጥ አሥራ ስምንት ያለው የመልአኩ ብርሃን በመስከረም 11 ቀን 2001 ሲደርስ፣ ብርሃኑን የተቀበሉት በመንፈሳዊ ሁኔታ እየገሰገሱ ሄዱ፤ ብርሃኑን የጣሉት ግን በመንፈሳዊ ሁኔታ ወደ ታች ወረዱ፣ እናም እስከ መጨረሻቸው የመታጠፊያ ነጥብ ድረስ፣ ማለትም ወደ እሑድ ሕግ፣ የዓመፀቸውን ጉዞ ቀጠሉ፤ በዚያም እንደ ሦስተኛው መልአክ መልእክተኞች ያላቸውን ሙያ ለዘላለም አጥፍተው ያሰናክላሉ። በዮሐንስ 6:66 ውስጥ በገሊላ የነበሩ ከክርስቶስ ዘወር ብለው ከእርሱ ጋር እንዳይሄዱ የተመለሱት፣ መጀመሪያ በጥምቀቱ ጊዜ ከደረሰቸው ብርሃን እየተመለሱ ነበር፤ እርሱም በዚያ የዚያ የፈተና ታሪክ የመጀመሪያው መልእክት ኃይል የተሰጠው በታ ነበር። በዳንኤል ምዕራፍ አንድ፣ የመጀመሪያው መልእክት ኃይል በሚያገኝበት ታሪክ ውስጥ ሁለት የአምልኮ ክፍሎች ተስዕሎ ተቀርበዋል። ኢዮአቄም እምነታቸውን የሚያሰናክሉትን ይወክላል፤ ዳንኤል፣ ሐናንያ፣ ሚሳኤል እና አዛርያስ ግን ታማኞቹን ይወክላሉ።

በይሁዳ ንጉሥ ኢዮአቄም መንግሥት በሦስተኛው ዓመት፣ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ወደ ኢዮሩሳሌም መጥቶ ከበባት። ጌታም የይሁዳን ንጉሥ ኢዮአቄምን ከእጁ አሳልፎ ሰጠው፣ ከእግዚአብሔርም ቤት ዕቃዎች ከፈሉን ከእርሱ ጋር ሰጠው፤ እርሱም እነዚህን ወደ ሰናዖር ምድር ወደ አምላኩ ቤት ወሰዳቸው። ዕቃዎቹንም ወደ አምላኩ ግምጃ ቤት አገባቸው። ንጉሡም የጃንደረቦቹን አለቃ አስፈናዝን ከእስራኤል ልጆች፣ ከንጉሡም ዘር እና ከመሳፍንት ወገን አንዳንዶችን እንዲያመጣ አዘዘው፤ እነርሱም ነውር የሌለባቸው፣ መልክ መልካሞች፣ በጥበብ ሁሉ የተካኑ፣ በእውቀት የተጎበዙ፣ በማስተዋል የበለጡ፣ ሳይንስንም የሚያስተውሉ፣ በንጉሡም ቤተ መንግሥት ለመቆም ብቃት ያላቸው፣ የከለዳውያንንም ጽሕፈትና ቋንቋ ሊያስተምሯቸው የሚችል ወጣቶች ነበሩ። ንጉሡም ሦስት ዓመት እያሳደጋቸው በመጨረሻው በንጉሡ ፊት እንዲቆሙ ከንጉሡ ምግብ ድርሻ እና ከሚጠጣው የወይን ጠጅ ዕለት ዕለት የሚሰጣቸውን መድቦላቸው ነበር። በእነዚህም መካከል ከይሁዳ ልጆች ዳንኤል፣ ሐናንያ፣ ሚሳኤል፣ እና አዛርያ ነበሩ። የጃንደረቦቹም አለቃ ስሞች ሰጣቸው፤ ለዳንኤል ብልጣሶር ብሎ ጠራው፣ ለሐናንያ ሰድራቅ፣ ለሚሳኤል ሜሳቅ፣ ለአዛርያም አብድናጎ ብሎ ሰየማቸው። ዳንኤል ግን በልቡ ከንጉሡ ምግብ ድርሻና ከሚጠጣው የወይን ጠጅ ጋር ራሱን እንዳያረክስ ቆርጦ ነበር፤ ስለዚህም ራሱን እንዳያረክስ ከጃንደረቦቹ አለቃ ለመነው። ዳንኤል 1:1-8።

ዳንኤል፣ ሐናንያ፣ ሚሳኤል እና አዛርያ የይሁዳ ልጆች ነበሩ። ጃንደረቦች እንዲሆኑ ተደረጉ፤ በዚህም የአድቮንቲዝምን የመጨረሻ ትውልድ ይወክላሉ። ናቡከደነፆርም፣ እንደ ብዙ የጥንት ነገሥታት፣ እነዚህን አራቱን የይሁዳ ወጣቶች እንዲጋለጡ አደረገ፤ ይህም ንጉሡ በባሪያዎች እየገለገሉ ከንጉሡ ሚስቶችና ቁባቶች ጋር በሚገናኙበት ጊዜ ሊኖረው የሚችለውን ማንኛውንም ስጋት ለማስወገድ ነበር።

በምሳሌያዊ መንገድ ይህ የአድቪንቲዥምን የመጨረሻ ትውልድ ይወክላል፤ ምክንያቱም ከእነዚህ አራቱ በኋላ የይሁዳ መስመር አይኖርም። አራት የዓለም አቀፍነት ምልክት ነው፤ ስለዚህም መስከረም 11 ቀን 2001 እንደ እግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል ፍጻሜ የሚገነዘቡትን በዓለም ዙሪያ ያሉትን የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስቶች የመጨረሻ ትውልድ ይወክላል።

እነዚያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስቶች የእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል ዓላማ ናቸው። ምክንያቱም አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንዲሆኑ የተጠሩት እነርሱ ናቸው። ነገር ግን የእነርሱ ትንቢታዊ ርስት በ1863 ከአባቶቻቸው ዓመፅ ጋር ጀመረ። ያ የመጀመሪያው ዓመፅ በእየጨመረ በመጣ የአራት ትውልዶች ዓመፅ ወጎችና ልማዶች ስር ተሸፍኖ ስለሆነ ለመለየት ማለት ይቻላል እጅግ አስቸጋሪ ነው። ምንም እንኳን ለመለየት አስቸጋሪ ቢሆንም፣ ዳንኤል በዳንኤል ምዕራፍ ዘጠኝ በመጨረሻ እንደሚያደርገው፣ መታየትና መታመን ይገባዋል። እርሱም ይህን ያደረገው በእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል ውስጥ የሚገኘውን እውነት በማወቅ ነበር።

ዳንኤልና ሦስቱ ታማኞች በቀጥታ የወረሱት ዓመፅ፣ አባታቸው በዙሪያቸው ከነበሩት አሕዛብ ተጽእኖዎች ተለይቶ ለመኖር ፈቃደኛ አለመሆኑ ነበር። በ1863፣ ላኦድቅያዊ አድቪንቲዥም ሚሊር በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ ያለውን "ሰባቱ ዘመናት" ስለለየው መለያየት ያቀረበውን መቃወም ለማጽናናት፣ ከክህደት የወደቀ ፕሮቴስታንቲዥምና ካቶሊክነት ወደ መጽሐፍ ቅዱሳዊው የአተረጓጎም ዘዴ ተመለሰ። ይህ ዓመፅ ለዳንኤልና ለሦስቱ ታማኞች በንጉሥ ሕዝቅያስ ተወክሎ ነበር።

ንጉሥ ሕዝቅያስ እንዳይሞት ወደ ጌታ ተማጸነ፣ ጌታም ተጨማሪ 15 ዓመታት በሰጠው ጊዜ ጸሎቱ ተመለሰለት። በዚህም ምክንያት ከዚያ በኋላ ምናሴን ወለደ፤ እርሱም ከይሁዳ ነገሥታት መካከል እጅግ ክፉ ከሆኑት አንዱ ብቻ ሳይሆን፣ የይሁዳን በሂደት የሚፈጸም ሰባት ደረጃ የመሸነፍና የባርነት መጀመሪያ የሚያመለክት ንጉሥ ደግሞ ነው። በ1856 እውነተኛው ምስክር የሎዶቅያ አድቪንቲዥምን በር ለመኳከት መጣ፤ እነርሱ ግን ለራሳቸው ሞት መሞትን ሳይመርጡ መኖርን መረጡ። እስከ 1863 ድረስ "ኢያሪኮን" እንደገና ገንብተው ነበር፣ በመጨረሻም በእሁድ ሕግ የሚጠናቀቀውን ወደ መንፈሳዊ ባቢሎን ባርነት የሚያስገባ ባለሦስት ደረጃ ጉዞአቸው መጀመሪያ እንደሆነ መስከረም 11, 2001 እንዳያውቁ በመጨረሻ ያገዳቸውን እየተባባሰ የሄደ ዓመፅ ጀመሩ።

ለንጉሥ ሕዝቅያስ 1863 የመጣው ለመኖር ያቀረበው ጸሎት በተፈቀደለት ጊዜ ነበር። ጌታ ጸሎቱ እንደ ተቀበለ ምልክት ሰጠው። እግዚአብሔርም ፀሐይን በማንቀሳቀስ ጸሎቱን አረጋገጠ፣ ባቢሎናውያንም ትርጉሙን ሳያውቁ ይህን የእግዚአብሔር ሥራ በሰማያት አዩ። ከዚያም ባቢሎናውያን ፀሐይን ለመቆጣጠር ቃይል ያለውን እግዚአብሔር ለማወቅ ወደ ኢየሩሳሌም መጡ። ንጉሥ ሕዝቅያስ ግን የሰማይን አምላክ ከማክበር ፋንታ፣ ለራሱ ከመሞት ፋንታ፣ ስሙን በዚያ መቅደስና ከተማ ላይ ለማኖር የመረጠውን አምላክ ሳይሆን መቅደሱንና ከተማውን ራሱን ሊያከብር መረጠ።

ያ ዓመፅ ከዘሩ መስመር የሚወጡ ልጆች በባቢሎን ባሪያዎችና ጃንደረቦች እንደሚሆኑ ትንቢትን አመጣ። እነዚያ ልጆች ዳንኤል፣ ሐናንያ፣ ሚሳኤልና አዛርያ ነበሩ፤ እነርሱም መስከረም 11 ቀን 2001 በዓለም አሕዛብና በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ እንደ መለወጫ ነጥብ የሚያውቁትን የሰባተኛው ቀን አድቪንቲስቶች መንፈሳዊ የመጨረሻ ትውልድ ይወክላሉ፤ በዚያን ጊዜ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ለመፈተንና ለማተም የተሰጠው ብርሃን ይሰጣል።

በዚያን ዘመን ሕዝቅያስ ለሞት ታመመ። የአሞጽም ልጅ ነቢዩ ኢሳይያስ ወደ እርሱ መጥቶ፡- እንዲህ ይላል እግዚአብሔር፤ ትሞታለህ እንጂ አትኖርምና ቤትህን ሥርዓት አድርግ አለው። እርሱም ፊቱን ወደ ግድግዳው መልሶ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፡ እንዲህም አለ፡- አቤቱ እግዚአብሔር፣ እባክህ በፊትህ በእውነትና በፍጹም ልብ እንዴት እንደ ተመላለስሁ፡ በዓይንህም ፊት መልካሙን እንዳደረግሁ አሁን

አስብልኝ። ሕዝቅያስም እጅግ አለቀሰ። ኢሳይያስም ወደ መካከለኛው አደባባይ ሳይወጣ ሳለ፡ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እርሱ መጣ፡- ተመለስ፡ የሕዝቤ አለቃ ለሆነው ሕዝቅያስ እንዲህ በለው፤ የአባትህ የዳዊት አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ጸሎትህን ሰምቻለሁ፡ እንባህንም አይቻለሁ፤ እነሆ፡ እፈውስሃለሁ፤ በሦስተኛው ቀንም ወደ እግዚአብሔር ቤት ትወጣለህ። በዕድሜህም ላይ አሥራ አምስት ዓመት እጨምራለሁ፤ አንተንና ይህችን ከተማ ከአሰር ንጉሥ እጅ አድናለሁ፤ ይህችንም ከተማ ስለ ራሴና ስለ ባሪያዬ ዳዊት እጠብቃታለሁ። ኢሳይያስም፡- የበለስ ጥፍጥፍ አምጡ አለ። እነርሱም አምጥተው በቀስሉ ላይ አኖሩት፡ እርሱም ዳገ። ሕዝቅያስም ኢሳይያስን፡- እግዚአብሔር እንደሚፈውሰኝና በሦስተኛው ቀንም ወደ እግዚአብሔር ቤት እንደምወጣ ምልክቱ ምንድን ነው? አለው። ኢሳይያስም፡- እግዚአብሔር የተናገረውን ነገር እንደሚያደርግ ይህ ምልክት ከእግዚአብሔር ይሆንልሃል፤ ጥላው አሥር ደረጃ ወደ ፊት ይሂድን፡ ወይስ አሥር ደረጃ ወደ ኋላ ይመለስ? አለ። ሕዝቅያስም መልሶ፡- ጥላው አሥር ደረጃ ወደ ታች መውረድ ቀላል ነው፤ አይደለም፡ ነገር ግን ጥላው አሥር ደረጃ ወደ ኋላ ይመለስ አለ። ነቢዩም ኢሳይያስ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ፤ እርሱም በአካዝ መደወያ ላይ ወደ ታች ወርዶ የነበረውን ጥላ አሥር ደረጃ ወደ ኋላ መለሰው። በዚያን ጊዜ የባቢሎን ንጉሥ የባላዳን ልጅ በሮዳክባላዳን ሕዝቅያስ ታሞ እንደ ነበረ ሰምቶ ደብዳቤና ስጦታ ላከለት። ሕዝቅያስም ተቀብሎ የከበሩ ነገሮቹን ቤት ሁሉ፡ ብሩንና ወርቁን፡ ቅመሙንና የከበረውን ቅባት፡ የጦር ዕቃውን ቤት ሁሉ፡ በመዛግብቱም ውስጥ የተገኘውን ሁሉ አሳያችው፤ ሕዝቅያስ በቤቱም ሆነ በግዛቱ ሁሉ ያላሳየችው ነገር አልነበረም። ከዚያም ነቢዩ ኢሳይያስ ወደ ንጉሡ ሕዝቅያስ መጥቶ፡- እነዚህ ሰዎች ምን አሉ? ከወዴትስ ወደ አንተ መጡ? አለው። ሕዝቅያስም፡- ከሩቅ አገር፡ ከባቢሎን መጥተዋል አለ። እርሱም፡- በቤትህ ምን አዩ? አለ። ሕዝቅያስም መልሶ፡- በቤቴ ያሉትን ነገሮች ሁሉ አይተዋል፤ በመዛግብቱ ውስጥ ያላሳየኝቸው አንዳች የለም አለ። ኢሳይያስም ሕዝቅያስን፡- የእግዚአብሔርን ቃል ስማ። እነሆ፡ በቤትህ ያለው ሁሉ፡ አባቶችህም እስከ ዛሬ ድረስ ያከማቹት ሁሉ ወደ ባቢሎን ይወሰዳል፤ ምንም አይቀርም፡ ይላል እግዚአብሔር። ከአንተም የሚወጡትን፡ የምትወልዳቸውን ልጆችህን ይወስዳሉ፤ በባቢሎንም ንጉሥ ቤተ መንግሥት ውስጥ ጃንደረቦች ይሆናሉ አለው። ሕዝቅያስም ኢሳይያስን፡- የተናገርኸው የእግዚአብሔር ቃል መልካም ነው አለው። ደግሞም፡- በዘመኔ ሰላምና እውነት ቢሆን መልካም አይደለምን? አለ። የሕዝቅያስም ቀሪው ታሪክ፡ ኃይሉም ሁሉ፡ ኩሬውንና የውኃ መተላለፊያውን እንዴት እንዳደረገ፡ ውኃንም ወደ ከተማይቱ እንዴት እንዳገባ፡ በይሁዳ ነገሥታት ዜና መጽሐፍ ውስጥ የተጻፈ አይደለምን? ሕዝቅያስም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ ልጁም ምናሴ በፋንታው ነገሠ። 2 ነገሥት 20፡1-21።

ቀጣዩ ቁጥር እንዲህ ይላል፡-

ምናሴ መንግሥት መግባቱ ጊዜ ዕድሜው አሥራ ሁለት ዓመት ነበረ፤ በኢየሩሳሌምም አምሳ አምስት ዓመት ነገሠ። የእናቱም ስም ሌፍጽባ ነበረ። 2 ነገሥት 21፡1።

ንጉሥ ሕዝቅያስ የጌታን ፈቃድ ተቀብሎ፣ ቤቱንም በሥርዓት አድርጎ ብቻ ሞተ ብሎ ቢሆን ውጤቱ ምን በሆነ ነበር? እርሱ ተጨማሪ አሥራ አምስት ዓመታት ተሰጠው፤ ከሶስት ዓመት በኋላም ክፉው ምናሴ ተወለደ። በ1856 አድቪንቲዥም ከፊላዴልፊያ ወደ ሎዶቅያ ያለውን ሽግግር ተቀብሎ፣ ቤቱንም በሥርዓት አድርጎ፣ የዊልያም ሚሊር መሠረታዊ እውነቶች ሳይነኩ ቢተው ምን በሆነ ነበር? ለዚያ ጥያቄ መልሱን ፈጽሞ እንደሚናወቅ እንምታለሁ፤ ነገር ግን የምናውቀው ይህ ነው፡- “ዳንኤል ከንጉሡ መብል ዕድል ወይም ከሚጠጣው የወይን ጠጅ ራሱን እንዳያረክስ በልቡ አሰበ።”

በሚቀጥለው ጽሑፍ የዳንኤል ምዕራፍ አንድን እንቀጥላለን።